

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOorzitter van de Derde Kamer

ARREST

nr. S/2013/0242 van 22 oktober 2013
in de zaak 1213/0590/SA/3/0550

In zake:

1. de heer **Yvo BOUDENOODT**
2. mevrouw **Petra RANSON**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ann DECRUYENAERE
kantoor houdende te 8600 Diksmuide, Kaaskerkestraat 164
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Véronique ELSEMANS

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 6 mei 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 4 april 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel van 9 januari 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de heer Jan BELMANS een vergunning verleend voor het verkavelen van een grond tot één kavel voor de oprichting van een vrijstaande eengezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 2570 Duffel, Leeuwerikstraat zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 526 W3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 oktober 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann DECRUYENAERE die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw Véronique ELSEMANS die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 4 september 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer Jan BELMANS namens de heer Francis AERTS en mevrouw Marleen VERVOORT bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel een aanvraag in voor een vergunning voor “*het verkavelen van een grond tot 1 kavel voor de oprichting van een vrijstaande eengezinswoning*”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’ gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 13 september 2012 tot en met 12 oktober 2012, worden drie bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel verleent op 13 november 2012 het volgende voorwaardelijk gunstige advies:

“...

Overwegende dat een openbaar onderzoek werd gehouden van 13/09/2012 t.e.m. 12/10/2012 en dat tijdens dit openbaar onderzoek 3 bezwaarschriften werden ingediend:

-de bezwaren handelen over (A- antwoord van het college met al dan niet weerlegging): bezwaar nr, 1

-ruimtelijke draagkracht — het perceel heeft een werkelijke oppervlakte van ca. 350m² als men de grond die als erfdienstbaarheid wordt gebruikt niet mee in rekening neemt. Deze oppervlakte is te klein voor het oprichten van een open bebouwing. Het bouwvlak komt te dicht bij de achterste perceelsgrens te liggen. (A-) De L-vorm in het bouwvlak zorgt voor een evenwicht tussen bebouwde en onbebouwde ruimte. Het voorgestelde bouwvlak is kleiner dan het bouwvlak voorgesteld in het eerder geweigerde dossier. De tuinzone is beperkt maar stedenbouwkundig aanvaardbaar. De minimumafstand tot de aanpalende perceelsgrens bedraagt 3m — de maximumafstand bedraagt 10m. Er kunnen op een beperkt tuinhuis na geen bijgebouwen in de achtertuin worden voorzien.

- verlies van privacy ten gevolge van inkijk — een gebouw met een nokhoogte van 9m zal aanleiding geven tot inkijk in onze ganse tuin en woning. (A-) Dit is niet ongebruikelijk. De hoogte van het gebouw werd gereduceerd van 6m kroonlijsthoogte naar 4m50 en van 11m nokhoogte naar 9m in vergelijking met een eerdere geweigerde aanvraag (2011V1111), Het Burgerlijk Wetboek met betrekking tot lichten en zichten

wordt gerespecteerd;

- de voorgevelbouwlijn wordt op 5m uit de perceelsgrens genomen — er ligt t/p de voortuin een erfdienstbaarheid van 3m breed — daardoor blijft slechts een voortuinstrook van 2m over deze strook is te smal om wagens op te plaatsen waardoor de wagens achterin de tuin zullen belanden — dit zal aanleiding geven tot geluidsoverlast en geurhinder. (A-) de stalling van voertuigen in de achtertuin is ontoelaatbaar. De afstand van de erfdienstbaarheid tot de voorgevel bedraagt ca. 3m60 op plan 5/6 van het verkavelingsontwerp. De erfdienstbaarheid dient te allen tijde vrij gehouden te worden. Dit zal opgelegd worden in een bijzondere voorwaarde;

- de oriëntatie van de woning zal de tuin volledig in de schaduw doen vallen. (A-) De gabariet van de woning is stedenbouwkundig gezien aanvaardbaar;

- verlies groene karakter — de bebouwingsindex van het perceel zal te hoog liggen. (A-) Het bouwvlak heeft slechts beperkte afmetingen (een diepte van minder dan 9m daar waar voor open bebouwingen het maximum 17m bedraagt). Door de L-vorm in het bouwvlak te brengen wordt een evenwicht bereikt tussen het bebouwde en het niet-bebouwde gedeelte van het perceel. Op een beperkt tuinhuis na zijn geen bijgebouwen in de tuinzone toegestaan;

bezwaar nr. 2

-bij een nokhoogte van 9m komt de privacy van een aanpalende woning in het gedrang + ook het wegnemen van zonlicht tijdens de middaguren. Een woning van 9m past niet t.o.v. de naastliggende woningen. (-A) Het betreft woongebied, geen woongebied met landelijk karakter, Het gabariet voorziet in een woning van met een kroonlijsthoogte van 4m50 (1,5 verdiep) en een nokhoogte van 9m. Dit is gelet op de woningen in de onmiddellijke omgeving, bv. ook de woningen op het grondgebied van de gemeente Sint-Katelijne-Waver, stedenbouwkundig gezien aanvaardbaar.

bezwaar nr. 3

-de ruimtelijke draagkracht wordt overschreden — de netto te bebouwen oppervlakte is 350m² ten gevolge van een erfdienstbaarheid — dit geeft aanleiding tot een woondichtheid van ca. 30 woningen/ha (A-) Deze dichtheden zijn stedenbouwkundig gezien aanvaardbaar. Het betreft geen woongebied met landelijk karakter waar lagere dichtheden dienen nagestreefd te worden.

-verlies aan privacy ten gevolge van inkijk — het oprichten van een gebouw met een nokhoogte van 9m zal aanleiding geven tot inkijk in de ganse tuin en woning. (A-) De bouwhoogte is stedenbouwkundig gezien aanvaardbaar.

-de voorgeschreven voorgevelbouwlijn op 5m uit de perceelsgrens-de voortuinstrook is bezwaard met een erfdienstbaarheid van doorgang van 3m breed — daardoor blijft er een voortuinstrook van 2m over — daardoor kunnen er geen wagens voor de woning worden geplaatst waardoor deze achteraan in de tuin zullen belanden — deze zullen voor geur- en lawaaihinder zorgen. (A-) Plaatsing van voertuigen in de achtertuin is niet aanvaardbaar. Plaatsing van voertuigen ter hoogte van de erfdienstbaarheid is niet aanvaardbaar. In dit geval kan geopteerd worden voor langsparkeren voor de woning of voor een carport die wordt opgericht in de bouwzone;

-de inplanting van het gebouw ten opzichte van de perceelsgrens-de bouwstrook grenst aan de achtergrens van het aanpalende perceel — daarvoor is een afstand van 3m te beperkt normaliter bedraagt deze afstand 8 à 10m. Door de erfdienstbaarheid van 3m voor het perceel blijft er slechts een voortuinstrook van 2m over — verlies van privacy door het bouwen van een hoogte van 9m. (A-) Gelet op de perceelsconfiguratie is een afstand van 10m tot de achterste perceelsgrens over de volledige breedte van het perceel niet mogelijk, niet in het minst omdat het perceel driehoekig is. De betreffende aanpalende woning bevindt zich ver van de op te richten woning (de achtergevel bevindt zich op ca. 55m van de schuine rechterperceelsgrens van het goed waarvoor men de verkaveling aanvraagt);

-verlies groene karakter-door een bebouwingsindex van ca. 50% wordt de draagkracht van het perceel overschreden en is alleszins geen sprake meer van een groen karakter. (A-) Het bouwvlak heeft beperkte afmetingen. De ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt hierdoor niet overschreden. Er blijft voldoende ruimte over om voor een groen karakter te zorgen middels een groene tuininrichting en door het verbod tot oprichting van bijgebouwen (op een beperkt tuinhuis na);
-er zal bijkomende wateroverlast ontstaan-ondanks een drainage en afvoervoorziening voor hemelwater doen zich bij hevige regenval wateroverlast voor — Door bouw van de woning en bijhorende verhardingen zal mogelijk bijkomende wateroverlast ontstaan. (A-) Het bouwvlak heeft beperkte afmetingen. De ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt niet overschreden. Het goed is niet gelegen in een mogelijk noch effectief overstromingsgevoelig gebied. De te verwachten bijkomende wateroverlast is beperkt. Iedere latere aanvraag dient te voldoen aan de aanstipijst m.b.t. hemelwaterafvoer;
Overwegende dat voor voorliggende aanvraag geen externe adviezen dienden te worden ingewonnen;

Afweging van de goede ruimtelijke ordening

Gelet op volgende afgeleverde stedenbouwkundige attesten in de onmiddellijke omgeving van voorliggende aanvraag:

- Gunstig stedenbouwkundig attest n°1 Jan Belmans 10/10/1988 (ref, sted. 028/63/215)
- voor het huidig adres Leeuwerikstraat 52B;
- Gunstig stedenbouwkundig attest n°2 Jan Belmans 26/10/1998 (ref. gem 1998/5—ref. sted.028/63/309)
- voor het huidig adres Leeuwerikstraat 52C;
- bouwstrook beperkt tot max. 13m (de voorgestelde gevelbouwlijn blijft behouden) — de kroonlijsthoogte beperkt tot 6m, de nokhoogte beperkt tot 11m;
- geen afzonderlijke bijgebouwen toegestaan;
- inplanting op 6m uit de as van de weg.

Aansluitend werden bouwvergunningen voor de woningen t/p 52B en 52C afgeleverd. De woning t/p Leeuwerikstraat 52C staat met het uiterste punt van de woning op dezelfde lijn;

Overwegende dat bestaande erfdienstbaarheden dienen gerespecteerd te worden erfdienstbaarheid van doorgang (van 3m breed) Notaris Van De Walle d.d. 18.10.1951; Gezien het bouwvlak een L-vorm heeft met een diepte variërend van 8m59 (grootste maat) tot 5m (kleinste maat). Een voortuinstrook dient een diepte van ten minste 5m te hebben. Deze dient gerekend te worden vanaf de rooilijn. Op de betreffende plaats is geen rooilijn van toepassing. De keuze van de landmeter om de voortuinstrook te rekenen vanaf de goot kan aanvaard worden. Uiteraard dient steeds de bestaande erfdienstbaarheid gevrijwaard te worden, deze mag in geen geval overbouwd worden en daar mogen onder geen beding voertuigen worden gestald. De erfdienstbaarheid van doorgang dient te allen tijde vrij te blijven;

Gezien het betreffende deel van de Leeuwerikstraat wel openbare weg is maar geen openbaar domein(het is m.a.w. geen domein van de gemeente duffel maar betreft private eigendom); Gezien de voorgevelbouwlijn zich op ca. 3m60 van de erfdienstbaarheid bevindt en op 5m van de goot van de weg:

Gezien aan het bouwvolume volgende beperkingen worden opgelegd:

- de nieuwe nokhoogte wordt beperkt tot 9m;
- de nieuwe kroonlijsthoogte wordt beperkt tot 4m50;

Gezien voorliggende aanvraag stedenbouwkundig aanvaardbaar is;

Beslist voorliggende aanvraag met gunstig advies over te maken aan Ruimtelijke Ordening Antwerpen onder volgende bijzondere voorwaarden:

-de bestaande erfdienstbaarheden dienen te allen tijde te worden gerespecteerd; -de bijgevoegde stedenbouwkundige voorschriften dienen te worden toegepast;

-de bestaande constructies op het perceel dienen gesloopt te worden vooraleer de vergunning ten uitvoer kan worden gebracht. De aanvrager van deze vergunning dient zelf te onderzoeken of hiervoor bijkomende vergunningen vereist zijn.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar sluit zich in zijn advies van 19 december 2012 aan bij het voorwaardelijk gunstige advies van het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Duffel verleent op 9 januari 2013 een verkavelingsvergunning aan de aanvrager en neemt ter motivering haar voorwaardelijk gunstige advies van 13 november 2012 en het voorwaardelijk gunstige advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 19 december 2012 over.

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 8 februari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 maart 2013 om dit beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 2 april 2013 beslist de verwerende partij op 4 april 2013 om het beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

9. Beoordeling

Volgens het vastgestelde gewestplan van Mechelen (goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976) situeert de aanvraag zich in woongebied...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag situeert zich in een uitloop van het woongebied, meer bepaald aan de rand van het centrum van Duffel. Dit woongebied grenst aan landbouwgebied, meer open landbouwgronden en een groot aantal serres in de omgeving.

De directe omgeving wordt gekenmerkt door halopen en open bebouwingen.

De voorgevelbouwlijn ligt op 5m uit de straatkant. Hierin bevindt zich tevens een erfdienstbaarheidstrook van 3m (volgens notariële akte dd. 18/10/1951).

Garages dienen te worden voorzien binnen het hoofdvolume. Het parkeren van voertuigen in de achtertuin is ontoelaatbaar.

Het bouwvlak heeft aanvaardbare afmetingen. Door de L-vorm in het bouwblok te brengen wordt een evenwicht bereikt tussen het bebouwde en het niet-bebouwde

gedeelte van het perceel.

Het gabariet voorziet een woning met een kroonlijsthoogte van 4m50 en een nokhoogte van 9m. Dit is, gelet op de woningen op de onmiddellijke omgeving, stedenbouwkundig aanvaardbaar. De woning van beroepers bevindt zich op ca. 55m van de schuine perceelsgrens. Men kan stellen dat er slechts beperkte inkijk zal zijn.

De minimum afstand tot de aangrenzende perceelsgrenzen is 3m.

Gelet op de perceelsconfiguratie is een afstand van 10m tot de achterste perceelsgrens over een volledige breedte van het perceel, niet mogelijk. Algemeen kan men stellen dat rondom de woning, zowel achter als naast de woning, er voldoende tuinzone over blijft.

Bovendien is enige verdichting, de uitloop van een dorpscentrum, hier aanvaardbaar.

De bezwaren omtrent de partijdigheid van de beslissing van het college, wordt niet beschouwd als een stedenbouwkundig argument en wordt niet weerhouden...

B E S L U I T:

Artikel 1- Het beroep van Boudenoodt-Ranson, belanghebbende derde, tegen het besluit van 9 januari 2013 van het college van burgemeester en schepenen van Duffel, waarbij de vergunning tot verkaveling wordt verleend, op een terrein, gelegen Leeuwerikstraat ZN, afdeling 2, sectie D, nr. 526 W 3, wordt niet ingewilligd.

Vergunning wordt verleend overeenkomstig de voortgebrachte plannen en de bijgevoegde verkavelingsvoorschriften, conform de voorwaarden zoals gesteld in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Duffel dd. 9 januari 2013.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de middelen in de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De vergunning betreft de bouw van een eengezinswoning op een afgesplitst perceel grond, gelegen Leeuwerikenstraat Zn te 2570 Duffel, welk aan de achterzijde van het eigendom van verzoekers grenst.

Wanneer gedurende huidig beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen geen schorsing van de toegekende verkavelingsvergunning wordt uitgesproken, dan kan de bouw van de vergunde eengezinswoning worden opgestart.

Dit betekent dat alle beplantingen (welke thans een groen karakter geven aan de zone grenzend aan de achterzijde van het perceel van verzoekers) zal worden weggehaald.

Mocht de vergunning naderhand alsnog geweigerd worden en het perceel bijgevolg onbebouwd zal dienen te blijven, dan is alle aanwezige en talrijke groen weggehaald en zal dit jaren duren vooraleer het perceel in zijn oorspronkelijke toestand kan worden hersteld.

Verzoekers laten dan nog in het midden dat men daadwerkelijk met de bouw van de eengezinswoning zou beginnen en de grond op die manier zou volgestopt worden met beton en andere bouwmaterialen...

Verzoekers menden dan ook dat de schorsing van de vergunning zich opdringt lopende de procedure tot vernietiging van de beslissing van de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Eisende partij voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat alle beplanting zal worden weggehaald. En dat het jaren zal duren vooraleer het perceel in zijn oorspronkelijke toestand kan worden hersteld.

verwerende partij merkt op dat de bestaande vegetatie voornamelijk bestaat uit open grasland, groene hagen en enkele kleine struikbomen (stuk 13).

Eisende partij maakt niet aannemelijk, bij gebreke aan een concreet en voorts geloofwaardige of aannemelijke toelichting en bewijsstukken, dat het beweerd nadeel voor haar als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel kan worden beschouwd.

Verwerende partij stelt vast dat uw Raad noch de ernst, noch het moeilijk te herstellen karakter van het door eisende partij aangevoerde nadeel kan beoordelen, daar eisende partij geen enkel stuk voorlegt waaruit haar actuele uitzicht blijkt zodat niet, minstens niet

voldoende concreet kan nagegaan worden of haar actuele op de omliggende omgeving op ernstige wijze zal worden verstoord, dan wel aangetast.

Het is aan eisende partij om de nodige gegevens bij de brengen, hetgeen zij nalaat te doen.

*Het door de eisende partij aangehaalde moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt dermate algemeen en vaag omschreven.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, halen de verzoekende partijen aan dat ingevolge de bestreden beslissing alle beplantingen worden weggehaald die op vandaag een groen karakter geven aan de achterzijde van hun perceel. Verder halen zij aan dat bij de bouw van de eengezinswoning de grond volgestopt zou worden met beton en andere bouwmaterialen.

3.

De Raad stelt evenwel vast dat de ingeroepen nadelen veeleer lijken voort te vloeien uit de nog te verlenen stedenbouwkundige vergunning dan uit de met de bestreden beslissing verleende verkavelingsvergunning. Minstens stelt de Raad vast dat zowel de woning van de verzoekende partijen als het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gelegen zijn in een voor woningbouw bestemd gebied. In dit gebied mag van de bewoners een normale mate van tolerantie met betrekking tot de hinder eigen aan een dergelijke omgeving verwacht worden. Er zal bijgevolg pas sprake zijn van een ernstig nadeel wanneer het relatieve evenwicht tussen

enerzijds het bestaan van hinder eigen aan een woonzone en anderzijds de tolerantie die ten aanzien van dergelijke hinder in hoofde van de verzoekende partijen mag verondersteld worden, wordt verbroken dan wel ernstig wordt verstoord.

De verzoekende partijen hebben bovendien nagelaten om concrete en precieze stukken, zoals bijvoorbeeld foto's van hun actuele uitzicht, aan te reiken die de Raad zouden toelaten het dermate ernstig karakter van het ingeroepen verlies van het groene uitzicht en dus de verstoring van het relatieve evenwicht daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Het louter poneren dat het jaren zal duren vooraleer het perceel in zijn oorspronkelijke staat kan worden hersteld, volstaat hiertoe niet.

De bewijslast met betrekking tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel rust immers in de eerste plaats op de verzoekende partijen. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier en de door de partijen neergelegde stukkenbundels ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren of bevestigd te zien op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend geschorst kan worden.

4.

Bij gebrek aan nadere gegevens is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig. Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0590/SA/2/0550.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER